

Nagyböjti imafüzet

2 0 2 4

" B " É V

BALATONKERESZTÚRI
SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA TEMPLOM

ERHART KAESTNER: MIRE VALÓ A CSÖND?

A magányosan élő szerzetes remetéhez egyszer emberek jöttek. Megkérdezték tőle:

- Mire való, hogy életed nagy részét itt töltöd el csöndben és magányban?

A remete éppen azzal foglalatoskodott, hogy vizet mert egy ciszternából, az esővíz összegyűjtésére szolgáló mély kútból. Fölfigyelt a kérdésre, s munka közben odaszólt a látogatóknak:

- Nézzetek bele a ciszternába! Mit láttok?

Az emberek kíváncsian körülvették a szerzetest, és próbáltak beletekinteni a mély kútba:

Nem látunk semmit - mondták kisvártatva.

A remete abbahagyta a vízmerítést, pár pillanatnyi csöndet tartott. A látogatók feszülten figyeltek rá, mozdulni sem mertek:

- Most nézzetek bele a kútba egyenként, csöndesen. Mit láttok?

A látogatók érdeklődéssel hajoltak egyenként a kút fölé, s felkiáltottak:

- Saját arcunkat látjuk a kútban!

- Bizony, amíg zavartam a vizet - mondta a remete -, nem láttatok semmit. De a csöndben és a nyugalomban megismeritek önmagatokat.

♦ A látogatók megértették a remete tanítását.

H A M V A Z Ó S Z E R D A

N a p i E v a n g é l i u m

M t 6 , 1 - 6 . 1 6 - 1 8

A hegyi beszédben Jézus így szólt tanítványaihoz:

Vigyázzatok! Jótetteitekkel ne hivalkodjatok az emberek előtt, mert így a mennyei Atyától nem kaptok értük jutalmat. Amikor tehát alamizsnát osztasz, ne kürtöltess magad előtt, mint a képmutatók teszik a zsinagógákban és az utcákon, hogy dicsérjék őket az emberek! Bizony mondom nektek, ezzel már meg is kapták jutalmukat. Amikor te adsz alamizsnát, ne tudja bal kezed, mit cselekszik a jobb kezed, hogy adományod rejtekben legyen, és akkor Atyád jutalmaz meg érte, aki lát téged a rejtekben is.

Amikor pedig imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek az emberek szeme láttára a zsinagógákban és az utcasarkokon állva imádkozni! Bizony mondom nektek, már meg is kapták jutalmukat. Amikor imádkozol, menj be a szobádba, és zárt ajtó mögött, a rejtekben imádkozzál Atyádhoz! Atyád, aki a rejtekben is lát, megfizet neked.

Amikor böjtöltök, ne legyetek mogorvák, mint a képmutatók! Keserű arcot mutatnak, hogy az emberek meglássák rajtuk a böjtölést. Bizony mondom nektek, ezzel már meg is kapták jutalmukat. Amikor te böjtölsz, illatosítsd be hajadat és mosd meg arcodat, hogy az emberek ne vegyék észre böjtölésedet, csak Atyád, aki a rejtekben jelen van! Atyád, aki a rejtekben is lát, megfizet neked.

FERENC PÁPA ÜZENETE

“(…)A hamvazás szertartása, a fejünkre szórt hamu, attól a tévedéstől akar megóvni, hogy az emberektől kapott jutalmat az Atyától kapott jutalom elé helyezzük.

Ez az egyszerű jel, mely elgondolkodtat emberi állapotunk mulandóságáról, olyan, mint egy keserű, de hatékony gyógyszer, amely gyógyítja a látszat betegségét. (...)

A hamu fényt derít a semmire, ami a világias jutalmak eszeveszett keresése mögött rejtőzik. Emlékeztet arra, hogy a világiasság olyan, mint a por, amelyet egy kis szél tovaűj. Nővéreim, testvéreim, nem azért vagyunk a világon, hogy szelet kergessük, szívünk az örökkévalóságra szomjazik. A nagyböjt olyan időszak, amelyet az Úr arra adott nekünk, hogy visszatérjünk az élethez, hogy belsőleg meggyógyuljunk, és a húsvét felé haladjunk, az el nem múló felé, az Atyánál lévő jutalom felé. (...)

Végül a böjt. A böjt nem diéta; épp ellenkezőleg, megszabadít bennünket a fizikai jólét megszállott keresésének önreferenciájától, hogy segítsen formában tartani nem a testet, hanem a lelket. A böjt visszavezet minket ahhoz, hogy a dolgoknak megfelelő értéket adjunk. Konkrétan arra emlékeztet bennünket, hogy az életet nem szabad e világ múltó színterének alávetni. És a böjt nem korlátozódhat csak az ételre: különösen nagyböjtben abban a dologban kell böjtölnünk, amitől bizonyos mértékben függőségben élünk. Mindenki gondolkodjon el ezen, hogy olyan böjtöt tartson, amely valóban hatással van a konkrét életére!”

2024 . 02 . 14 .

NAGYBÖJT I.

N a p i E v a n g é l i u m

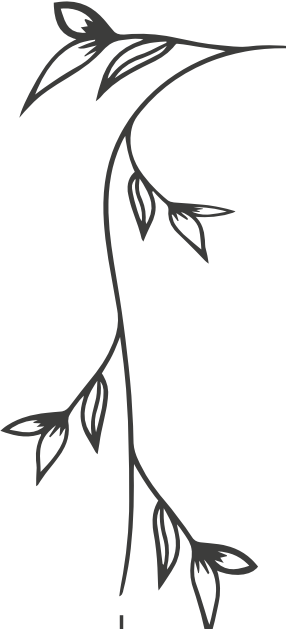
M k 1,12-15

Abban az időben a Lélek kivitte Jézust a pusztába. Negyven napig kint volt a pusztában, és megkísértette a sátán. Vadállatokkal volt együtt, és angyalok szolgáltak neki. Amikor Jánost elfogták, Jézus Galileába ment, és hirdette az Isten evangéliumát: „Betelt az idő, közel van az Isten országa. Térjete meg, és higgyetek az evangéliumban.”

KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

- Vajon miért nem indult Jézus azonnal az evangéliumot hirdetni, miután megkeresztelkedett, és az Atya az emberek előtt tanúságot tett róla?
- A megpróbáltatások idején észreveszem-e az Istennel való mélyebb találkozás, illetve a megtisztulás lehetőségét is?

II. JÁNOS PÁL PÁPA ÜZENETE

“A kiengesztelődésről és bűnbánatról szólva, a mai világ embereinek – férfiaknak és nőknek egyaránt – fel kell figyelniük és újra át kell gondolniuk Jézus Krisztusnak, megváltónknak és tanítónknak azokat a szavait, amelyekkel működését megkezdte: „Tartsatok bűnbánatot és higgyetek az evangéliumban!” Mai, élő nyelvre fordítva: fogadjátok el a szeretet örömteljes jóhírét, az istengyermekké fogadást és az ebből következő testvériséget.”

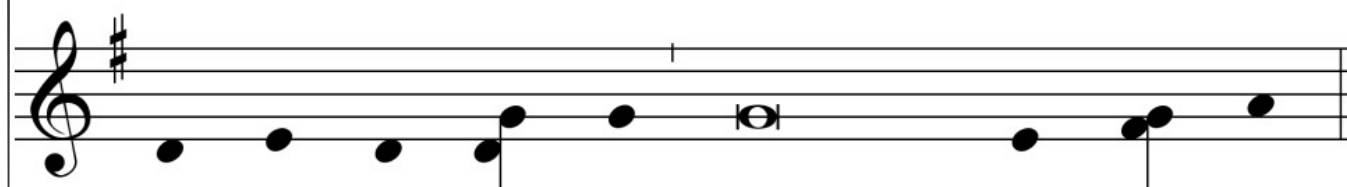
2024. 02. 18.

Forrás: Szent II. János Pál pápa: Reconciliatio et poenitentie kezdetű apostoli buzdítása a bűnbánatról és bűnbocsánatról

É N E K

Amikor a Sátán eltávozott, angyalok jöttek, és szolgáltak Jézusnak. Így vigyáz ránk Isten angyala egész nagybőjti küzdelmünkben.

An-gya-la - i - nak parancsolt fe - lő - led,

hogy megőrizzenek téged minden u - ta - don.

2 0 2 4 . 0 2 . 1 8 .

NAGYBÖJT II.

N a p i E v a n g é l i u m

M k 9, 2 - 10

Abban az időben: Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és egyedül velük fölment egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük. Ruhája olyan ragyogó fehér lett, hogy a földön semmiféle kelmefestő nem képes így a ruhát kifehéríteni. Egyszerre megjelent nekik Illés és Mózes, és beszélgettek Jézussal.

Péter ekkor ezt mondta Jézusnak: „Mester! Olyan jó nekünk itt lennünk! Készítsünk három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet!” Nem is tudta, mit mond, annyira meg voltak ijedve.

Ekkor felhő árnyékolta be őket, és a felhőből szózat hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!” Mire körülnéztek, már senkit sem láttak, csak Jézust egymagát.

A hegyről lejövet megparancsolta nekik, hogy ne mondják el senkinek, amit láttak, amíg az Emberfia fel nem támad a holtak közül. A parancsot megtartották, de maguk között megvitatták, hogy mit jelenthet az, hogy feltámad a holtak közül.

KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

– Van-e az életemben olyan „hegy-élmény”, ahol
találkoztam Istennel?

2024. 02. 25.

SZENT ÁGOSTON ÜZENETE

“Meghallgattuk, ahogy az Evangélium elmeséli a nagy látomást, amelyben az Úr megmutatta magát Péternek, Jakabnak és Jánosnak. „Arca ragyogott, mint Nap” – ez az Evangélium fényére vonatkozik. „Ruhái hófehérré változtak” – ez viszont az Egyház megtisztításására utal, ahogy a Próféta mondja: „Ha olyanok volnának is bűneitek, mint a skarlát, fehérek lesznek, mint a hó; és ha olyan vörösek is, mint a bíbor, olyanok lesznek, mint a gyapjú” (Iz 1,18). (...)

A felhőből szózat hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!” Illés beszél ugyan, de „őt hallgassátok”. Mózes is beszél, mégis „őt hallgassátok”. Szólnak a Próféták, a Törvény, de „őt hallgassátok”, aki a Törvény hangja és a Próféták nyelve. Ő beszélt általuk, magáról beszélt, amikor méltóztatta megmutatni magát. „Őt hallgassátok”, hallgassuk tehát őt. Amikor az Evangéliumot hallottátok, tudjátok meg, hogy az a felhőből érkező szózat volt, ami onnan elért mihozzánk. Hallgassuk őt, tegyük meg, amit mond, reméljük mindazt, amit ígér.”

2024 . 02 . 25 .

JUHÁSZ GYULA:

A TÁBOR HEGYÉN

Ez volt hegye az elragadtatásnak.

Nagy, napsütéses, tömjénes vasárnap,

Ünnepe az életnek, a csodának.

Aranyos arccal fölnézett a Mester,

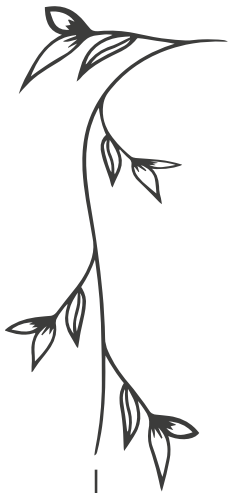
Ruhája hónál tündöklőbb ezerszer,

Ó, ily fehér még nem volt eddig ember!

Jött Mózes, aki eltűnt, mint egy álom,

Illés, ki elszállt lángoló batáron

S három tanítvány, boldog halaványon.

És monda egy: Mi szép, mi szép az élet,
Mi mély, mi nagy, mi gyönyörű ma Véled,
Építsünk hármass hajlékot tinéktek!

Nem szólt a Mester. A fény és a mámor
Elrebbent mirhaillatként arcáról

S lenézett a hegy napos magosából...

És lenn, ahol a Golgota vet árnyat,

Látta a méla, néma olajfákat,

Hol nemsokára lelke holtrabágyad!

2024. 02. 25.

NAGYBÖJT III.

N a p i E v a n g é l i u m

J n 2 , 1 3 - 2 5

Abban az időben mivel közel volt a zsidók húsvétja, Jézus fölment Jeruzsálembe. A templomban árusokat talált, akik ökröt, juhot és galambot árultak, valamint pénzváltókat, akik ott ültek. Ekkor kötelekből ostort font, és kikergette mindnyájukat a templomból, ugyanígy a juhokat és az ökröket is, a pénzváltók pénzét pedig szétszórta. Az asztalokat felforgatta, a galambárosoknak meg azt mondta: „Vigyétek innét ezeket, ne tegyétek Atyám házát vásárcsarnokká!” Tanítványainak eszébe jutott, hogy írva van: „Emészt a házadért való buzgóság.”

A zsidók erre így szóltak: „Miféle csodajelet mutatsz, hogy ezeket teszed?”

Jézus azt válaszolta: „Romboljátok le ezt a templomot, és én három nap alatt fölépítem!”

A zsidók azt felelték: „Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt fölépítéd azt?”

Ő azonban testének templomáról beszélt. Amikor föltámadt a halálból, tanítványainak eszébe jutott, hogy ezt mondta, s hittek az Írásnak és Jézus szavainak.

És amíg (Jézus) a húsvét ünnepén Jeruzsálemben volt, sokan hittek az ő nevében, mert látták csodáit, amelyeket tett. Jézus azonban nem bízott bennük, mert ismerte mindnyájukat, és nem szorult rá, hogy bárki is tanúskodjék előtte az emberről. Tudta ő, hogy mi lakik az emberben.

KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

- Nekem milyen a kapcsolatom a templommal?
- Hogyan tekintek a templomra?

2024. 03. 03.

REMÉNYIK SÁNDOR: ÜRES TEMPLOMBAN

Így szoktam ezt: ha száll az alkonyat,

az üres templomba besurranok.

Egy lélek, aki Istent látogat.

A szentek komoly arca rámragyog.

Ha násznép járt ma itt: feledve rég,

és mise sincs, se karinges papok,

az oltáron két öröklámpa ég,

az Istenemmel egyedül vagyok.

A templom üres, a lelkem tele.

Megértjük egymást, pedig nincs szavunk,

itt állok, szemben állok Ő vele

s nem látja senki, hogy együtt vagyunk.

Állok, térdre nem hajt a vágy hatalma

csak fürkészem a nagy Akaratot;

úgyis addig állok, míg Ő akarja

s ha nem akarja: összeroskadok.

Olyan végtelen áhitat fog el,

mintha erdőben néznék csillagot,

ahol az örök, ős csend ünnepel,

pedig – csupán egy templomban vagyok.

2024. 03. 03.

É N E K

A Sátán az emberiségnek kelepcét, tört állított, s az ember fönnakadt e csapdában. Tehehetetlenül, magára hagyva vergődött az ember, szemeivel esengve nézett föl a mindent látó Istenre, mert csak ő szabadíthatta ki szent Fia által az embert. Át kell élnünk egyenként is ezt az Istenre utaltságot, ha a szabadulásban, az üdvösségben mi is részesülni szeretnénk.

Sze- me- im mindenkor az Úr - ra néz-nek,
mert ő vonja ki a tör- ből lá - ba-mat.
Tekints re- ám, Is - ten, és kö-nyö-rülj
én - raj-tam!

(1) Hozzád emelem az én lelkemet, /Uram, *

én Istenem, benned bízom, pirulnom /ne kelljen!

(2) Tekints reám és könyörülj /rajtam, *

mert egyedül vagyok és igen /szegény. ANT.

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak, * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor *

és mindörökkön örökké, ámen! ANT.

2 0 2 4 . 0 3 . 0 3 .

N a p i E v a n g é l i u m

J n 3, 14 - 21

Abban az időben Jézus ezt mondta Nikodémusnak: „Ahogy Mózes fölemelte a kígyót a pusztában, úgy fogják fölemelni az Emberfiát is, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen. Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Isten nem azért küldte Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy általa üdvözüljön a világ. Aki hisz benne, az nem esik ítélet alá, de aki nem hisz, az már ítéletet vont magára, mert nem hitt Isten egyszülött Fiában.

Az ítélet ez: A világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert tetteik gonoszak voltak. Mert mindenki, aki gonoszt tesz, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, nehogy napvilágra kerüljenek tettei. Aki azonban az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hadd nyilvánuljanak ki tettei, hogy Isten szerint cselekedte azokat.”

KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

- Tekintek -e úgy a szentgyónásra mint gyógyító szentségre?
- Felnézek-e gyakran a keresztre feszített Jézus Krisztusra?

2024. 03. 10.

XVI. BENEDÉK PÁPA

ÜZENETE

“Az eucharisztikus hit legfontosabb tartalma magának Istennek a misztériuma, a szentháromságos szeretet. Jézusnak Nikodémussal folytatott beszélgetésében találunk egy idevonatkozó megvilágosító kijelentést: „Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen. Mert Isten nem azért küldte Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön általa a világ” (Jn 3,16-17). E szavak megmutatják Isten ajándékának legmélyebb gyökerét. Jézus az Eucharishtiában nem „valamit” ad, hanem önmagát adja; a tulajdon testét ajánlja föl és a 15 tulajdon vérént ontja. Így ajándékozta saját létének teljességét, kinyilatkoztatva ennek a szeretetnek ősforrását. Ő az örök Fiú, akit az Atya odaadott értünk.”

2024. 03. 10.

WASS ALBERT: LÁTHATÓ AZ ISTEN

Fűben, virágban, dalban, fában,
születésben és elmúlásban,
mosolyban, könnyben, porban,
kincsben,
ahol sötét van, ahol fény ég,
nincs oly magasság, nincs oly
mélység,
amiben Ő benne nincsen.

Arasznyi életünk alatt
nincs egy csalóka pillanat,
mikor ne lenne látható az Isten.
De jaj annak, ki meglátásra vak,
s szeme elé a fény korlátja nőtt.
Az csak olyankor látja őt,
mikor leszállni fél az álom:
ítéletes, zivataros,
villám-világos éjszakákon.

2024. 03. 10.

Abban az időben: Azok között, akik felzarándokoltak, hogy az ünnepen imádják Istent, volt néhány görög is. Ezek odamentek Fülöphöz, aki a galileai Betszaidából származott, és kérték: „Uram, látni szeretnénk Jézust.” Fülöp elment és szólt Andrásnak. Aztán András és Fülöp elmentek, és megmondták Jézusnak. Jézus ezt válaszolta: „Eljött az óra, hogy megdicsőüljön az Emberfia. Bizony, bizony, mondom nektek: ha a búzaszem nem hull a földre, és el nem hal, egyedül marad, ha azonban elhal, sok gyümölcsöt hoz. Aki szereti életét, elveszíti azt, de aki gyűlöli életét ebben a világban, az megmenti azt az örök életre. Aki nekem szolgál, kövessen engem, és ahol én vagyok, ott lesz a szolgám is. Aki nekem szolgál, azt becsülni fogja az Atya. Most megrendült a lelkem. Mit is mondjak? Atyám, szabadíts meg ettől az órától? De hiszen éppen ezért az óráért jöttem. Atyám, dicsőítsd meg nevedet!”

Erre hang hallatszott az égből: „Megdicsőítettem, és ismét megdicsőítem.” A tömeg, amely ott állt, ennek hallatára azt gondolta, hogy mennydörgött. Mások így vélekedtek: „Angyal beszélt vele.” Jézus megmagyarázta nekik: „Nem miattam hallatszott ez a hang, hanem miattatok. Ítélet van most a világon. Most vetik ki ennek a világnak a fejedelmét. Én pedig, ha majd fölmagasztalnak a földről, mindenkit magamhoz vonzok.” Ezt azért mondta, hogy jelezze: milyen halállal fog meghalni.

KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

- Megvan-e bennem a vágy, hogy lássam az Urat?
- Szavaim, tetteim, életem segít-e elvezetni másokat Jézus Krisztushoz?

2024. 03. 17.

SZENT ÁGOSTON ÜZENETE

“Hogy mit jelent Krisztus szolgálata, az saját szavaiból is kiderül, amikor azt mondja: Ha valaki engem szolgál (...). Azok, akik nem a saját hasznukra törekednek, hanem Jézus Krisztus ügyét keresik, Jézust szolgálják. Mert aki követ engem, az az én utamat járja, nem a sajátját. Aki nemcsak azt teszi meg, amit a fizikai irgalmasság követel, hanem Krisztusért minden jót elkövet, elmenve a legnagyobb szeretetig: életét adja testvéreiért. De mi lesz ennek a gyümölcse, a haszna? Így folytatódik: Ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálóm. Szeretni tehát a fizetség igénye nélkül kell, ingyenesen, mert az a munkának, a szolgáló tetteknek a jutalma, hogy Ővele lehetünk. Lehet-e fogadott fiakként nagyobb jutalmunk annál, mint az, ha az egyetlen Fiúval lehetünk?”

2024. 03. 17.

VÁLASZOS ZSOLTÁR

(ZSOLT 50, 3-4. 12-13. 14-15)

“Válasz: Istenem, kérlek téged, * teremts bennem tiszta szívet.

Előénekes: Könyörülj rajtam, Istenem, † mivel irgalmas és jószágos vagy, * töröld el gonoszágomat mérhetetlen irgalmaddal.

Mosd le bűnömet teljesen, * és vétkemtől tisztíts meg engem.

Hívek: Istenem, kérlek téged, * teremts bennem tiszta szívet.

E: Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, * az erős lelket éleszd fel újra bennem.

Ne taszíts el színed elől, * és szent lelkedet ne vond meg tőlem.

H: Istenem, kérlek téged, * teremts bennem tiszta szívet.

E: Üdvösséged örömét add meg újra, * a készséges lelkületet erősítsd meg bennem.

Megtanítom utaidat a vétkeseknek, * és a bűnösök hozzád térnek.

H: Istenem, kérlek téged, * teremts bennem tiszta szívet.

VIRÁGVASÁR NAP

Ma Virágvasárnap van, a Nagyhét ünnepélyes megnyitása. Krisztus Urunk e napon bevonult Jeruzsálembe, hogy ott megkezdje üdvösséghezó, szent szenvedését, azt a szenvedést, mely diadalt aratott a Sátán, evilág fejedelme fölött. Egyházunk liturgiája megjeleníti e nagy nap eseményeit. Elsősorban azért, hogy emlékezzünk rájuk, ne feledkezzünk meg semmiről sem, amit Üdvözítőnk értünk, kizárólag értünk tett. Másodsorban azért, mert Krisztus mindnyájunkat maga köré akar gyűjteni e bevonuláskor: azt akarja, hogy mi legyünk ma az őt kísérő tömeg, s megilletődött lélekkel ajánljuk fel szívünk dicsérő énekét. De igazából ennél még többről van szó. Krisztus azt akarja, hogy az ő szenvedését és feltámadását folytassa az idők végezetéig az Egyháznak, az ő titokzatos Testének minden tagjában. Ezért ma meghív bennünket az Egyház: **akartok-e az Úr társaiként ti is végigvonulni a szenvedés útján, hogy bejuthassatok majd egykor az örök Húsvétba?**

Forrás:<https://nepenektar.hu/idoszak/nagyhet/liturgia/44/other/1972/bevezetes-viragvasarnapra>

N a p i E v a n g é l i u m

M k 1 5 , 1 - 3 9

A főpapok korán reggel tanácsot tartottak a vénekkel, az írástudókkal és az egész főtanáccsal, majd Jézust megkötözve elvezették, és átadták Pilátusnak. Pilátus megkérdezte őt: „Te vagy a zsidók királya?” Jézus ezt válaszolta: „Te mondod.” – A főpapok sok vádat hoztak fel ellene. Pilátus újra megkérdezte: „Nem felelsz semmit sem? Nézd, mi mindennel vádolnak téged!” De Jézus nem válaszolt többé semmit, és Pilátus csodálkozott ezen. Az ünnep alkalmával Pilátus mindig elbocsátott nekik egyet a rabok közül, akit kértek. Volt a börtönben egy Barabás nevű rab. A lázadókkal együtt tartóztatták le, akik egy zendüléskor gyilkosságot követtek el. A tömeg felvonult tehát, és kérte Pilátustól azt, amit mindig megtett nekik. Pilátus megkérdezte: „Akarjátok-e, hogy a zsidók királyát engedjem szabadon nektek?” Tudta ugyanis, hogy a főpapok csak irigységből adták őt a kezére. Ám a főpapok felbujtották a tömeget, hogy inkább Barabás szabadon bocsátását kérjék. Pilátus ismét megkérdezte: „És mit tegyek azzal az emberrel, akit ti a zsidók királyának neveztek?” Azok ezt kiáltották: „Feszítsd őt keresztre!” Pilátus folytatta: „De hát mi rosszat tett?” Erre azok még hangosabban kiáltozták: „Feszítsd őt keresztre” Ekkor Pilátus, aki eleget akart tenni a tömeg kérésének, szabadon bocsátotta Barabást, Jézust pedig megostoroztatta, azután átadta nekik, hogy keresztre feszítsék.

*N a p i E v a n g é l i u m***M k 15, 1 - 39**

A katonák bevezették őt a helytartóság udvarába, és összehívták az egész csapatot. Bíborruhába öltöztették, tövisből font koszorút tettek a fejére, és így köszöntötték: „Üdvöz légy, zsidók királya!” A fejét nádszállal verték, leköpdösték, és térdet hajtvá hódoltak előtte. Miután így gúnyt űztek belőle, levették róla a bíborruhát, és ráadták saját ruháját. Ezután kivezették, hogy keresztre feszítsék.

Egy arra járó embert, cirenei Simont, Alexander és Rúfusz apját, aki éppen a mezőről jött, kényszerítették, hogy vigye a keresztjét. Így vezették ki arra a helyre, amelynek Golgota, vagyis Koponyahely a neve.

Mirhával kevert bort adtak inni neki, de ő nem fogadta el. Felfeszítették a keresztre, azután megosztottak a ruháin, sorsot vetve, hogy kinek mi jusson. Három óra volt, amikor keresztre feszítették. Felirat is volt a kereszten, amelyre elítélésének okát írták: A zsidók királya. Vele együtt két rablót is fölfeszítettek, az egyiket jobb felől, a másikat balról. Így beteljesedett az Írás: A gonoszok közé sorolták.

Akik arra jártak, káromolták, a fejüket csóválták, és mondogatták: „Te, aki lerontod a templomot, és három nap alatt felépíted, szabadítsd meg magadat, szállj le a keresztről!” Hasonlóképpen gúnyolták őt a főpapok is az írástudókkal együtt: „Másokat megmentett, de önmagát nem tudja megmenteni? A Messiás, Izrael királya szálljon most le a keresztről, hogy lássuk és higgyünk!” Azok is gyalázták őt, akiket vele együtt fölfeszítettek.

VIRÁGVASÁRNAP

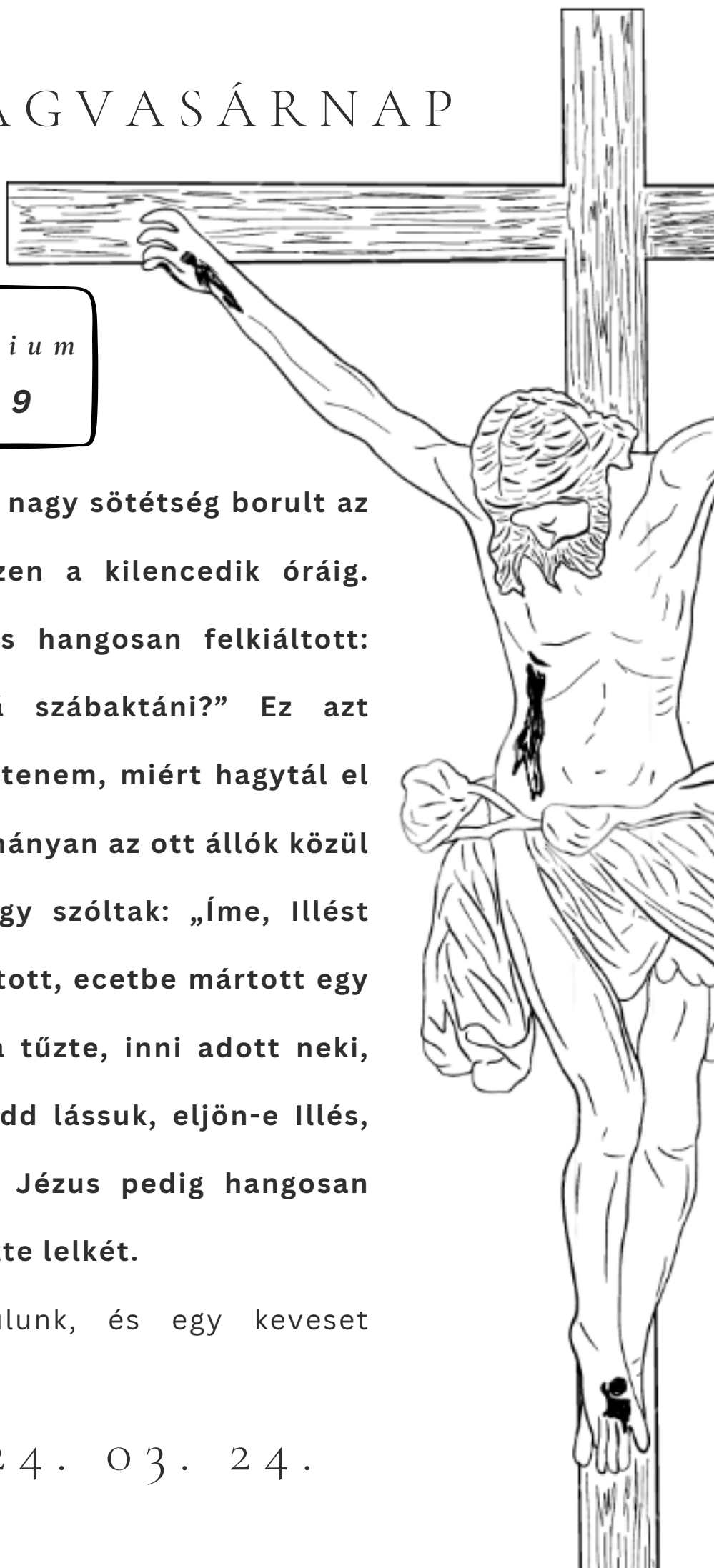
N a p i E v a n g é l i u m

M k 15, 1 - 39

Amikor hat óra lett, nagy sötétség borult az egész földre, egészen a kilencedik óráig. Kilenc órakor Jézus hangosan felkiáltott: „Élói, Élói, lámmá szabaktáni?” Ez azt jelenti: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” Amikor néhányan az ott állók közül meghallották ezt, így szóltak: „Íme, Illést hívja.” Valaki odafutott, ecetbe mártott egy szivacsot, nádszálla tűzte, inni adott neki, és ezt mondta: „Hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy levegye őt?!” Jézus pedig hangosan felkiáltott és kilehelte lelkét.

(Most térdre borulunk, és egy keveset csendben időzünk.)

2024. 03. 24.

N a p i E v a n g é l i u m

M k 1 5 , 1 - 3 9

Ekkor a templom függőnye kettéhasadt, fölülről egészen az aljáig. A százados, aki ott állt Jézus előtt, és látta, hogyan lehelte ki a lelkét, így szólt: „Ez az ember valóban az Isten Fia volt.” Asszonyok is álltak ott: távolról figyelték, hogy mi történik. Köztük volt Mária Magdolna, Mária, az ifjabb Jakab és József anyja, és Szalóme. Rajtuk kívül voltak ott még többen is, akik vele együtt jöttek fel Jeruzsálembe.

A készület napja volt, azaz a szombat előtti nap. Amikor beesteledett, jött egy előkelő tanácsos, az Arimateából való József, aki maga is várta Isten országát. Bátran bement Pilátushoz, és elkérte Jézus holttestét. Pilátus elcsodálkozott, hogy már meghalt. Magához rendelte a századost, és megkérdezte, hogy valóban meghalt-e. Amikor a századostól megtudta ezt, Józsefnek adta a holttestet. Az pedig gyolcsot vásárolt, azután levette Jézust a keresztről, begöngyölte a gyolcsba, és egy sziklába vájt sírboltba temette. A sír bejárata elé követ hengerített. Mária Magdolna és Mária, József anyja pedig megfigyelték, hogy hova temette.

KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

– Kivel azonosítom magamat ebből az evangéliumi epizódból?

2024. 03. 24.

Az imafüzet szövege saját gyűjtés eredménye, melyek szövegei
fellelhetőek a megjelölt forrásokban.

Kiadja a Balatonkeresztúri Szent Kereszt Felmagasztalása
templom kizárólagosan saját használatra.

A műnek részletei nem közölhetők, és semmilyen formában nem
sokszorosíthatók a jogtulajdonos engedélye nélkül.